

Sygn. akt XVII AmE 87/15

POSTANOWIENIE

Dnia, 30 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Hanna Kulesza**

Protokolant: st. sekretarz Irmina Bartochowska

po rozpoznaniu 24 maja 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wpisanie do wykazu odbiorców energii

na skutek odwołania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. od Decyzji – (...) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 24 kwietnia 2015 roku, Nr (...)

postanowił:

1. odrzucić odwołanie;
2. zasądzić od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Hanna Kulesza

Sygn. akt XVII AmE 87/15

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji i Energetyki Informacją Nr (...) z dnia 24.04.2015 r. ogłosił wykaz odbiorców przemysłowych, o których mowa w art. 188 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r., poz. 478) , którzy w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5 tej ustawy tj. do dnia 18 kwietnia 2015r. złożyli Prezesowi URE oświadczenie ,o którym mowa w art. 188 ust. 4 tej ustawy.

(k. 3-8).

Odwołanie od powyższego wykazu (informacji) wniósł powód - (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą P. - zaskarżając ją w zakresie w jakim Prezes URE nie umieścił powoda w ogłoszonym wykazie odbiorców przemysłowych, pomimo spełnienia - zdaniem powoda - ustawowych przesłanek do uwzględnienia go w powyższym wykazie.

Zaskarżonej decyzji powód zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego tj:

- przepisów art. 188 ust. 3 pkt 1) i 2) w związku z art. 188 ust. 4 w związku z art. 188 ust. 5 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, poprzez ich niezastosowanie pomimo, że zachodziły ustawowe przesłanki do umieszczenia powoda w wykazie odbiorców przemysłowych ogłoszonym w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu regulacji Energetyki, w dniu 24 kwietnia 2015 r.;

- przepisów art. 188 ust. 3 pkt 1) i 2) ustawy o odnawialnych źródłach energii poprzez ich niezastosowanie pomimo, że powód spełnił wszystkie ustawowe przesłanki do uznania go za odbiorcę końcowego,

- przepisów art. 188 ust. 4 w związku z art. 179 pkt 5) w związku z art. 223 pkt 2) ustawy o odnawialnych źródłach energii poprzez ich niewłaściwe zastosowanie pomimo, że powód złożył oświadczenie potwierdzające, że jest przedsiębiorcą przemysłowym, z zachowaniem ustawowego terminu 14 dni od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5 ustawy o odnawialnych źródłach energii,

które to naruszenia skutkowały nie uwzględnieniem powoda (...) sp. z o.o. w wykazie odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w art. 188 ust. 4, wraz z informacją, o której mowa w art. 188 ust. 6 ustawy o odnawialnych źródłach energii,

2. mające istotny wpływ na rozstrzygnięcie naruszenie przepisów prawa procesowego, a to przepisu art. 57 § 5 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r. poz. 267 – j.t., ze zm.) zwanej dalej k.p.a. poprzez art. 90 ust. 1 ustawy o odnawialnych źródłach energii i ewentualnie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012 r. poz. 1059 j.t. ze zm.), zwane dalej Prawo energetyczne, poprzez ich błędną wykładnię skutkującą przyjęciem, że termin do złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 188 ust. 4 ustawy o odnawialnych źródłach energii, jest zachowany, jeżeli przed jego upływem oświadczenie zostało doręczone Prezesowi URE pomimo, że w postępowaniu przed Prezesem URE termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w polskiej placówce pocztowej.

W oparciu o w/w zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji - Informacji Prezesa URE Nr (...) w sprawie ogłoszonego wykazu odbiorców przemysłowych, poprzez uwzględnienie (...) sp. z o.o. w tym wykazie.

W uzasadnieniu odwołania powód wskazał, iż spełnił wszystkie ustawowe przesłanki dla uznania go odbiorcą przemysłowym w rozumieniu art. 188 ust 3 ustawy o odnawialnych źródłach energii. Ponadto podniósł, iż złożył przedmiotowe oświadczenie wraz z wymaganymi załącznikami z zachowaniem terminu, ponieważ nadał je listem poleconym na adres Prezesa URE w dniu 17.04.2015r. a termin ustawowy na złożenie oświadczenia upływał w dniu 18.04.2015r.

(odwołanie, k. 9-13).

Odpowiadając na odwołanie Prezes URE wniósł w pierwszej kolejności o odrzucenie odwołania, jako niedopuszczalnego ewentualnie, w przypadku uznania przez sąd, że Informacja z dnia 24 kwietnia 2015r. stanowi decyzję administracyjną, o jego oddaleniu z uwagi na wygaśnięcie z dniem 18 kwietnia 2015r. uprawnień powoda do skutecznego złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 188 ust 4 ustawy OZE.

(odpowiedź k. 74-81)

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Spółka (...) sp. z o.o. jako odbiorca energii w rozumieniu ustawy Prawo energetyczne oraz ustawy o odnawialnych źródłach energii wysłała w dniu 17 kwietnia 2015 r. za pośrednictwem pocztowego operatora publicznego do Prezesa URE oświadczenie, o którym mowa w art. 188 ust.4 ustawy OZE wraz z opinią biegłego rewidenta potwierdzającą prawidłowość wyliczenia wartości współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej.

(dowód : oświadczenie z załącznikami k.29-54 akt sąd.)

Powód potwierdził ww. oświadczeniem, że prowadzi działalności oznaczoną kodem (PKD) 24.20.Z. (produkcja rur, przewodów, kształtowników zamkniętych i łączników ze stali) oraz, że wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej obliczona zgodnie z art. 188 ust. 1 ustawy OZE wyniosła 12,19%, oraz, że w roku 2014 r. zużył na potrzeby własne 18,197 GWh energii elektrycznej oraz, że zakupił na użytek własny 18,197 GWh energii elektrycznej w roku 2014.

Oświadczenie powoda , o którym mowa w art. 188 ust 4 ustawy OZE wpłynęło do Urzędu Regulacji Energetyki w dniu 20 kwietnia 2015r.

(dowód : prezentata k.1 akt adm.)

Prezes URE, w dniu 24.04.2015 zgodnie z dyspozycję art. 188 ust. 5 ustawy OZE ogłosił Informację Nr 17/15 w Biuletynie Informacji Publicznej zawierającą wykaz odbiorców przemysłowych , którzy w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5 ustawy OZE (tj. do 18.04.2015 r.) złożyli oświadczenie o którym mowa w art. 188 ust. 4 ustawy OZE.

W wykazie tym powód nie został zamieszczony z powodu uchybienia- zdaniem pozwanego - materialnemu terminowi na złożenie oświadczenia.

Przedstawione okoliczności nie były przez strony kwestionowane.

W pierwszej kolejności należy rozważyć, czy informacja Prezesa nr (...) ogłaszająca wykaz odbiorców przemysłowych jest decyzją administracyjną, co warunkowałoby możliwość skutecznego wniesienia od niej odwołania do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z zakresu przedmiotowego ustawy OZE wynika, że ustawa określa zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii, biopłynów, oraz między innymi mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii (art. 1 ustawy OZE).

Przepisy przejściowe ustawy OZE w art. 188 ust. 4 zobowiązały odbiorców przemysłowych , celem wykonania obowiązku określonego w ust. 1 art. 188 , aby złożyli Prezesowi URE za 2015 r . w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5 tej ustawy, oświadczenie potwierdzające:

1. wykonywanie działalności gospodarczej oznaczonej kodami Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) o których mowa w ust. 3
2. ilość zużytej energii elektrycznej oraz ilość energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku o którym mowa w ust. 1,
3. wartość współczynnika intensywności życia energii elektrycznej,

- wraz z opinią biegłego rewidenta potwierdzającego prawidłowość wyliczenia wartości współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej.

Prezes URE w terminie 21 dni od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5 tej ustawy sporządza wykaz przedsiębiorców, który złożyli oświadczenie o którym w ust. 4 art. 188 wraz z informacją, o której mowa w ust. 6 i ogłasza je w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki.

Zgodnie z art. 188 ust. 6 ustawy OZE informacja zawiera, nazwę i adres siedziby przedsiębiorcy przemysłowego, numer w rejestrze przedsiębiorców w KRS lub NIP, dane dotyczące ilości energii elektrycznej objętej obowiązkiem, o którym

mowa w ust. 1 wyrażonej w procentach, oraz wskazanie, czy dany odbiorca przemysłowy jest odbiorcą przemysłowym, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 tej ustawy.

Należy w związku z powyższym zauważyć, że sam przepis prawa określa formę działania organu jako „informację” a nie decyzję administracyjną. W orzeczeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14.10.2014 r. sygn. akt II GKS 343 (publikacja: Legalis nr 1087503) podkreśla się że „żądnie wydania decyzji administracyjnej możliwe jest tylko wtedy gdy w porządku prawnym istnieje przepis prawa materialnego dopuszczający taką formę kształtowania praw i obowiązków”. Nadto, Sąd wziął pod uwagę również to, że w doktrynie oraz orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego przyjmuje się jako minimum elementów koniecznych dla zakwalifikowania pisma jako decyzji cztery składniki: oznaczenie organu administracyjnego wydającego akt, wskazanie adresata aktu, rozstrzygnięcie o istocie sprawy oraz podpis osoby reprezentującej organ (wyrok z dnia 20 lipca 1981 r. SA 1163/81, OSPiKA 1982 Nr 9-10).

Zgodnie z art. 107 § 1 k.p.a. podstawowymi elementami decyzji administracyjnej jest oznaczenie organu administracji publicznej, data wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.

Wymienione wyżej elementy treści decyzji są jej elementami obligatoryjnymi (z zastrzeżeniem art. 107 § 4 i § 5 k.p.a.).

Do uznania czynności bądź aktu pochodzącego od organu administracyjnego za decyzję nie wystarcza nawet samo w sobie zakwalifikowanie tej czynności lub aktu jako decyzji w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli czynność lub akt nie będzie posiadać minimum elementów niezbędnych dla formy decyzji oraz gdy nie będzie stanowić władczego i jednostronnego rozstrzygnięcia o prawach i obowiązkach adresowanych do indywidualnej osoby (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 1995 roku sygn. akt I S.A. 2257/93).

Niezbędnymi elementami składowymi treści decyzji administracyjnej jest rozstrzygnięcie i uzasadnienie. Treść rozstrzygnięcia jest bowiem równoznaczna z udzieleniem stronie uprawnienia albo nałożeniem na nią obowiązku. Wyraża rezultat stosowania normy prawa materialnego do konkretnego wypadku, w kontekście konkretnych okoliczności faktycznych. Brak uzasadnienia pozbawia dane pismo charakteru decyzji.

W ocenie Sądu opublikowana w dniu 24 kwietnia 2015 r. w Biuletynie Informacji Publicznej Prezesa URE Nr 17/2015 informacja Prezesa URE wraz z wykazem odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w art. 188 ust. 4 ustawy OZE nie zawiera koniecznych elementów składowych decyzji, przewidzianych w art. 107 § 1 k.p.a. W szczególności zaskarżony przez powoda wykaz odbiorców przemysłowych nie zawiera podstawowego elementu koniecznego dla decyzji administracyjnej jakim jest rozstrzygnięcie z uzasadnieniem faktycznym i prawnym, powołaniem podstawy prawnej oraz pouczeniem, czy i w jakim trybie stronie służy odwołanie od wydanej decyzji (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 listopada 2001 roku sygn. akt II S.A. 924/01 oraz z dnia 21 marca 2002 roku sygn. akt II S.A. 2213/01). Ponadto w treści wykazu nie została wymieniona nawet nazwa powodowej spółki, a okoliczność ta jest właśnie podstawą wniesionego odwołania. Informacja Prezesa URE nr (...) nie jest również władczym jednostronnym oświadczeniem woli organu administracji publicznej a z treści ogłoszonej informacji nie wynika, aby akt ten zmierzał do wywołania skutku prawnego w sferze praw i obowiązków powoda. Podstawę prawną do sporządzenia informacji, od której strona się odwołuje, stanowi regulacja art. 188 ust. 5 ustawy OZE, nakazująca Prezesowi URE sporządzenie wykazu odbiorców przemysłowych, którzy złożyli stosowne oświadczenie.

Podkreślić należy, że zgodnie z treścią art. 30 ust. 2 Pe odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu antymonopolowego służy od decyzji Prezesa URE. Jeżeli więc zarówno informacja Prezesa URE z dnia 24 kwietnia 2015 r. jak i sam wykaz odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w art. 188 ust. 4 ustawy OZE nie zawiera koniecznych elementów składowych decyzji administracyjnej, przewidzianych w art. 107 § 1

k.p.a. to nie stanowi decyzji administracyjnej i na podstawie art. 30 ust. 2 Pe a contrario stronie nie przysługuje od nich odwołanie.

Również zgodnie z art. 479⁴⁷ § 1 k.p.c. odwołanie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów wnosi się od decyzji Prezesa URE. Wobec stwierdzenia, że opublikowany przez Prezesa URE wykaz odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w art. 188 ust. 4 ustawy OZE nie posiada podstawowych elementów decyzji administracyjnej i w związku z tym nie może być uznany za decyzję administracyjną uznać należało, iż wskazany wykaz nie może być też przedmiotem zaskarżenia do sądu ochrony konkurencji i konsumentów na podstawie art. 479⁴⁷ §1 k.p.c.

Zaskarżony wykaz, opublikowany przez Prezesa URE, ma jedynie charakter informacyjny, deklaratoryjny i materialno-techniczny – wskazując poprzez wyliczenie przedsiębiorców, którzy spełnili w terminie wyznaczonym poprzez przepisy ustawy o odnawialnych źródłach energii, konkretne warunki pozwalające na umieszczenie ich w wykazie. Tym samym nie można uznać, że umieszczenie lub brak umieszczenia przedsiębiorcy w wykazie kreuje jakiegokolwiek prawa i obowiązki dla podmiotów gospodarczych, w tym dla wnoszącego odwołanie.

Ze względu na publiczny charakter ogłoszenia wykaz nie jest skierowany do indywidualnie oznaczonego adresata. Pełni jedynie funkcję informacyjną dla wszystkich zainteresowanych, nie zawiera uzasadnienia z podaniem podstawy prawnej rozstrzygnięcia i z tych względów nie spełnia wymogów uzasadniających zakwalifikowanie go jako decyzji administracyjnej w rozumieniu art. 107 § 1 k.p.a. Wykaz, od którego powód wniósł odwołanie nie należy też do enumeratywnie wymienionych w art. 479⁴⁶ k.p.c. rozstrzygnięć, kreujących prawa i obowiązki adresatów, od których stronom i zainteresowanym przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

Z uwagi na powyższe okoliczności Sąd Okręgowy, zgodnie z dyspozycją art. 479⁴⁷ § 2 k.p.c., odrzucił odwołanie wniesione od nieistniejącej decyzji administracyjnej jako niedopuszczalne.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. § 14 pkt 3 ppkt 3) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

SSO Hanna Kulesza